24 -07- 2026

BOSNA I HERCEGOVINA
URED ZA RAZMATRANJE ŽALBI
PODRUŽNICA/FILIJALA BANJA LUKA

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
КАНЦЕЛАРИЈА ЗА РАЗМАТРАЊЕ ЖАЛБИ
ФИЛИЈАЛА БАЊА ЛУКА

BOSNIA AND HERZEGOVINA
PROCUREMENT REVIEW BODY
BRANCH OFFICE BANJA LUKA

Број: ЈН2-02-07-1-843-6/26
Бања Лука, 2.7.2026. године

Канцеларија за разматрање жалби Босне и Херцеговине, Филијала Бања Лука у вијећу састављеном од чланова, Драгана Билића, као предсједника вијећа, Радомира Пашића и Наташе Голић као чланова вијећа, рјешавајући по жалби понуђача "MIPEX" д.о.о. Лакташи, без броја од 14.5.2026. године, заступан путем пуномоћника, Милана Вукића, адвоката из Бањалуке, изјављеној на Одлуку о поништењу поступка јавне набавке роба, број 2963-ОПП/26 од 5.5.2026. године, уговорног органа ЈЗУ Болница „Свети апостол Лука" Добој, у отвореном поступку јавне набавке роба – прегледне рукавице за потребе ЈЗУ Болница „Свети апостол Лука" Добој, на основу члана 111. ст. (1) тачка д) и ст. (10) Закона о јавним набавкама ("Службени гласник БиХ" бр. 39/14, 59/22 і 50/24), на сједници вијећа, одржаној дана 2.7.2026. године, донијела је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

1. Жалба се усваја.

2. Поништава се Одлука о поништењу поступка јавне набавке роба, број 2963-ОПП/26 од 5.5.2026. године, и предмет се враћа уговорном органу на поновни поступак.

3. Повратсредстава уплаћених на име накнаде за покретање жалбеног поступка, у износу од 3.000,00 КМ, извршиће се на основу посебног рјешења овог органа.

4. Усваја се захтјев жалиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка на име састава жалбе по пуномоћнику – адвокату, у износу од 843,75 КМ, док се у преосталом дијелу захтјев одбија као неоснован.

5. Обавезује се уговорни орган да надокнади жалиоцу трошкове жаалбеног поступка из тачке 4. овог рјешења у износу од 843,75 КМ, у року од 8 дана од дана пријема овог рјешења.

Образложење

Дана 1.4.2026. године уговорни орган ЈЗУ Болница „Свети апостол Лука“ Добој (у даљем тексту: уговорни орган) објавио је Обавјештење о набавци, број: 704-1-1-129-3-1-148/26 у отвореном поступку јавне набавке роба – прегледне рукавице за потребе ЈЗУ Болница „Свети апостол Лука“ Добој.

Након проведеног поступка јавне набавке уговорни орган је донио Одлуку о поништењу поступка јавне набавке роба, број 2963-ОПП/26 од 5.5.2026. године, против које је понуђач “MIPEX“ д.о.о. Лакташи (у даљем тексту: жалилац), путем пуномоћника, Милана Вукића, адвоката из Бањалуке изјавио жалбу без броја од 14.5.2026. године, коју је уговорни орган у складу са чланом 100. став (5) Закона о јавним набавкама жалбу заједно са изјашњењем прослиједило Канцеларији за разматрање жалби, Филијала Бањалука.

Жалилац оспорава законитост Одлуке о поништењу поступка јавне набавке прегледних рукавица број 2963-ОПП/26 од 05.05.2026. године, наводећи да је његова понуда, као једина запримљена понуда, неправилно оцијењена као неприхватљива из разлога што није доставио каталог произвођача, већ сопствени каталог са означеном понуђеном робом и изјавама произвођача „Sri Trang Gloves“ и „Kossan“. Жалилац сматра да је на тај начин доказао све техничке карактеристике понуђене робе, те да је уговорни орган поступио претјерано формалистички и супротно одредбама члана 3. Закона о јавним набавкама. Жалилац даље наводи да овако постављен услов тендерске документације фактички онемогућава учешће свих привредних субјеката који на тржишту послују као власници приватних марки, односно приватних брендова, јер исти по природи пословног односа не могу доставити каталог произвођача у смислу у којем га захтијева уговорни орган. Према ставу жалиоца, таквим поступањем уговорни орган неоправдано ограничава конкуренцију и поступа супротно начелима из члана 3. Закона о јавним набавкама. У том смислу жалилац истиче да је власник приватне марке „Mipex“, док производњу предметних рукавица за њега врше произвођачи „Sri Trang Gloves (Thailand) Public Company Limited“ из Тајланда и „Kossan International Sdn. Bhd.“ из Малезије. Наводи да је код производа приватне марке уобичајена пословна пракса да произвођач производи робу према спецификацијама власника бренда, док се производ на тржишту пласира под ознаком и брендом наручиоца производње. Жалилац појашњава да произвођач одговара за техничке карактеристике производа и издаје техничке листове, док власник приватне марке на основу тих техничких података израђује властити каталог са својим робним знаком. Након провјере тачности наведених података, произвођач даје сагласност за коришћење таквог каталога, што је у конкретном случају потврђено достављеним изјавама произвођача. Према наводима жалиоца, управо због природе приватне марке каталог не може бити издат од стране произвођача, већ искључиво од стране власника бренда, док је произвођач овлаштен да издаје и овјерава техничке листове и друге документе којима потврђује техничке карактеристике производа. Жалилац истиче да је пракса производње медицинских рукавица под приватним маркама широко распрострањена на међународном тржишту и

да се, према његовим наводима, готово цјелокупна производња рукавица произвођача са Далеког истока пласира управо кроз различите приватне брендове. Сматра да уговорни орган није узео у обзир специфичности таквог модела пословања, због чега је постављени услов довео до неоправданог ограничења конкуренције и онемогућио учешће понуђача који наступају као власници приватних марки. Даље наводи да је у ранијем поступку јавне набавке истог уговорног органа, под истим условима, његов каталог био прихваћен као одговарајући доказ, због чега сматра да је у конкретном случају неједнако третиран.

Жалилац предлаже да се предметна жалба усвоји, те да се поништи оспорена одлука и уговор додјели жалиоцу уз повратак уплаћене таксе на покретање жалбеног поступка у износу од 3.000.00 КМ и накнаде трошкови поступка у износу од 875,00 КМ.

Актом број: 2963-ОЖ/26 од 20.5.2026. године, уговорни орган је у складу са одредбом члана 100. Закона о јавним набавкама, доставио Канцеларији за разматрање жалби Босне и Херцеговине – филијала Бања Лука, изјашњење на наводе жалбе, заједно са цјелокупном документацијом која се односи на предметни поступак јавне набавке. У наведеном акту констатовано је да је предметна жалба благовремена, допуштена, уредна, те да је изјављена од овлашћеног лица и лица са активном легитимацијом, али да се, по оцјени уговорног органа, иста у цијелости сматра неоснованом.

У складу са чланом 94. став (3) Закона о јавним набавкама, жалилац је актом овог органа број ЈН2-02-07-1-843-3/26 од 10.6.2026. године обавијештен о изјашњењу уговорног органа, те му је омогућено да се о истом изјасни. Увидом у спис предмета утврђено је да је жалилац није доставио одговор на изјашњење уговорног органа.

Прије упуштања у разматрање жалбених навода овај орган је утврдио да је жалба допуштена, благовремена, изјављена од стране овлаштеног лица и од лица које има активну легитимацију, све у складу са чланом 109. Закона о јавним набавкама (у даљем тексту: ЗЈН).

Овај орган је утврдио да су испуњени и формални услови за рјешавање по жалби у складу са члановима 105. и 108. став (3) ЗЈН.

Жалба је основана.

Овај орган је увидом у достављену документацију, те анализом сваког доказа појединачно и у њиховој међусобној вези, а у односу на жалбене наводе и прописани законски поступак, утврдио да је жалба основана.

Жалилац оспорава законитост Одлуке о поништењу поступка јавне набавке прегледних рукавица број 2963-ОПП/26 од 05.05.2026. године, наводећи да је његова понуда, као једина запримљена понуда, неправилно оцијењена као неприхватљива из разлога што

није доставио каталог произвођача, већ сопствени каталог са означеном понуђеном робом и изјавама произвођача „Sri Trang Gloves“ и „Kossan“. Жалилац сматра да је на тај начин доказао све техничке карактеристике понуђене робе, те да је уговорни орган поступио претјерано формалистички и супротно одредбама члана 3. Закона о јавним набавкама. Жалилац даље наводи да овако постављен услов тендерске документације фактички онемогућава учешће свих привредних субјеката који на тржишту послују као власници приватних марки, односно приватних брендова, јер исти по природи пословног односа не могу доставити каталог произвођача у смислу у којем га захтијева уговорни орган. Према ставу жалиоца, таквим поступањем уговорни орган неоправдано ограничава конкуренцију и поступа супротно начелима из члана 3. Закона о јавним набавкама. У том смислу жалилац истиче да је власник приватне марке „Mipex“, док производњу предметних рукавица за њега врше произвођачи „Sri Trang Gloves (Thailand) Public Company Limited“ из Тајланда и „Kossan International Sdn. Bhd.“ из Малезије. Наводи да је код производа приватне марке уобичајена пословна пракса да произвођач производи робу према спецификацијама власника бренда, док се производ на тржишту пласира под ознаком и брендом наручиоца производње. Жалилац појашњава да произвођач одговара за техничке карактеристике производа и издаје техничке листове, док власник приватне марке на основу тих техничких података израђује властити каталог са својим робним знаком. Након провјере тачности наведених података, произвођач даје сагласност за коришћење таквог каталога, што је у конкретном случају потврђено достављеним изјавама произвођача. Према наводима жалиоца, управо због природе приватне марке каталог не може бити издат од стране произвођача, већ искључиво од стране власника бренда, док је произвођач овлаштен да издаје и овјерава техничке листове и друге документе којима потврђује техничке карактеристике производа. Жалилац истиче да је пракса производње медицинских рукавица под приватним маркама широко распрострањена на међународном тржишту и да се, према његовим наводима, готово цјелокупна производња рукавица произвођача са Далеког истока пласира управо кроз различите приватне брендове. Сматра да уговорни орган није узео у обзир специфичности таквог модела пословања, због чега је постављени услов довео до неоправданог ограничења конкуренције и онемогућио учешће понуђача који наступају као власници приватних марки. Даље наводи да је у ранијем поступку јавне набавке истог уговорног органа, под истим условима, његов каталог био прихваћен као одговарајући доказ, због чега сматра да је у конкретном случају неједнако третиран.

Уговорни орган у Изјашњењу наводи да је тачком 5.4.2. под б) тендерске документације изричито захтијевао достављање каталога произвођача или извода из каталога произвођача са детаљним спецификацијама понуђене робе. Уговорни орган истиче да је жалилац прије истека рока за достављање понуда поставио питање у вези са наведеним условом, те да му је недвосмислено одговорено да неће бити прихваћен каталог понуђача, већ искључиво каталог произвођача. И поред тога, жалилац није изјавио жалбу на садржај тендерске документације у року прописаном Законом о јавним набавкама, већ је поднио понуду која није била у складу са постављеним условом. Уговорни орган даље наводи да је увидом у потврде Агенције за лијекове и

медицинска средства БиХ утврђено да су произвођачи понуђених рукавица привредна друштва „Sri Trang Gloves (Thailand) Public Company Limited“ и „Kossan International Sdn. Bhd.“, док је жалилац у понуди доставио каталог издат од стране привредног друштва „Mipex“ д.о.о. Лакташи. Сматра да се не може прихватити документ дистрибутера умјесто документа произвођача, будући да је тендерском документацијом јасно дефинисано који доказ се захтијева, те да би прихватање таквог документа представљало повреду начела једнаког третмана понуђача.

Одредбом члана 3. Закона о јавним набавкама прописано је да је уговорни орган дужан поступати на начин којим се обезбјеђује правична и активна конкуренција, једнак третман понуђача, недискриминација, транспарентност и пропорционалност.

Чланом 53. Закона прописано је да техничке спецификације не смију неоправдано ограничавати конкуренцију нити фаворизовати одређене привредне субјекте, произвођаче или производе.

Увидом у тендерску документацију утврђено је да је тачком 5.4.2. под б) прописано да су понуђачи били дужни доставити каталог произвођача или извод из каталога произвођача са детаљним спецификацијама понуђене робе.

Увидом у понуду жалиоца утврђено је да је исти доставио каталог робне марке „Mipex“, у којем су означени понуђени производи, као и изјаве произвођача „Sri Trang Gloves (Thailand) Public Company Limited“ и „Kossan International Sdn. Bhd.“ којима произвођачи потврђују да су предметне рукавице произведене за робну марку „Mipex“, да су технички подаци наведени у каталогу тачни и да дају сагласност за коришћење наведеног каталога.

Из потврда Агенције за лијекове и медицинска средства БиХ произлази да су наведена привредна друштва произвођачи предметних медицинских рукавица.

Није спорно да уговорни орган није довео у питање истинитост достављених техничких карактеристика, нити је утврдио да понуђена роба не испуњава техничке захтјеве тендерске документације, већ је понуду оцијенио неприхватљивом искључиво зато што каталог није издат од стране произвођача већ од стране власника приватне робне марке.

Овај орган налази да је жалбени навод основан.

Неспорно је да је тендерском документацијом захтијеван каталог произвођача, међутим, приликом оцјене испуњености овог услова није могуће занемарити стварну природу пословног модела производње под приватном робном марком.

Из достављених доказа произлази да су „Sri Trang Gloves (Thailand) Public Company Limited“ и „Kossan International Sdn. Bhd.“ стварни произвођачи понуђених рукавица, док је жалилац власник приватне робне марке „Mipex“, под којом се исти производи пласирају на тржиште. Управо су наведени произвођачи својим изјавама потврдили да

је каталог „Mipex"-а заснован на техничким карактеристикама производа које они производе и да су сагласни са његовим коришћењем.

Имајући у виду наведено, може се закључити да је за производе који се на тржиште пласирају под приватном робном марком „Mipex" достављен каталог те робне марке, чију су вјеродостојност и усклађеност са техничким карактеристикама производа потврдили стварни произвођачи – „Sri Trang Gloves (Thailand) Public Company Limited" и „Kossan International Sdn. Bhd.". Стога, у конкретном случају није ријеч о каталогу који је жалилац самостално сачинио без основа у документацији произвођача, већ о каталогу приватне робне марке који се заснива на техничкој документацији и производима наведених произвођача.

При томе, уговорни орган није утврдио да било која техничка карактеристика наведена у достављеном каталогу није тачна, нити је довео у сумњу њихову усаглашеност са техничким спецификацијама из тендерске документације.

Овај орган сматра да је сврха захтијева за достављање каталога произвођача да уговорни орган располаже поузданим доказом о техничким карактеристикама понуђене робе. Када су наведене техничке карактеристике потврђене непосредно од стране самог произвођача, инсистирање искључиво на форми документа, без оцјене његовог стварног доказног значаја, представља претјерано формалистички приступ који није у складу са начелом пропорционалности из члана 3. Закона.

Посебно се указује да би прихватање става уговорног органа у пракси значило да сви привредни субјекти који наступају као власници приватних робних марки, иако нуде производе истих произвођача и располажу потврдама тих произвођача о свим техничким карактеристикама, не би могли учествовати у поступцима јавних набавки искључиво зато што произвођач не издаје каталог под својим именом за производ који се пласира под приватном марком. Такво тумачење би довело до неоправданог ограничавања конкуренције, супротно члану 3. и члану 53. Закона.

При томе, ова Канцеларија налази да се пракса Суда БиХ на коју се позива уговорни орган не може непосредно примијенити на конкретан случај. Наиме, у предмету на који се позива уговорни орган понуђач није доставио доказ из којег су биле видљиве све захтијеване техничке карактеристике производа, односно није доказао да понуђена роба испуњава минималне техничке захтјеве тендерске документације. У конкретном случају таква ситуација не постоји. Жалилац је доставио каталог са свим техничким карактеристикама, а њихову тачност су потврдили управо произвођачи предметне робе, тако да спор није у погледу постојања или садржаја техничких података, већ искључиво у погледу формалног назива документа.

Како је, дакле, жалилац доставио документацију из које се несумњиво могу утврдити све захтијеване техничке карактеристике понуђене робе, а њену вјеродостојност потврдили сами произвођачи, овај орган налази да је уговорни орган, одбацујући

понуду искључиво због форме достављеног каталога, поступио претјерано формалистички и супротно начелима пропорционалности, обезбјеђења конкуренције и једнаког третмана из члана 3. Закона о јавним набавкама.

Слиједом наведеног, **жалбени навод је основан**, а уговорни орган ће у поновном поступку извршити поновну оцјену понуде жалиоца, полазећи од стварне доказне вриједности достављене документације, а не искључиво од формалног назива документа.

На основу напријед наведеног, а имајући у виду основаност предметне жалбе, што доводи до поништења спорног акта, одлучено је као у диспозитиву, у складу са чланом 111. став (1) тачка д) Закона о јавним набавкама и чланом 230. став (2) Закона о управном поступку („Службени гласник БиХ“, број 29/02, 12/04, 88/07, 93/09, 41/13 и 53/16).

Уговорни орган је дужан у наставку поступка, у складу са изнесеним ставовима овог органа и одредбама Закона о јавним набавкама, окончати овај поступак јавне набавке.

Повратуплаћених средстава на име накнаде за покретање жалбеног поступка у износу од 3.000,00 КМ извршит ће се посебним актом, то ће се повратуплаћених средстава на име накнаде жалбеног поступка у наведеном износу извршити посебним актом, а у складу са чланом 108. став (7) Закона о јавним набавкама и чланом 5. Инструкције о начину уплате, контроле и повратанакнада прописаних чланом 108. истог Закона (”Службени гласник БиХ” број: 61/24).

Жалилац је у предметној жалби поставио захтјев за накнаду трошкова жалбеног поступка на име састава жалбе по пуномоћнику – адвокату Милану Вукићу из Бање Луке, у износу од 875,00 КМ.

Одредбама члана 119. ставови (4), (5), (8) и (10) Закона о јавним набавкама прописано је да КРЖ одлучује о трошковима жалбеног поступка, одређује ко сноси те трошкове, њихов износ, као и рок у којем су дужни бити плаћени; да је странка на чију је штету окончан жалбени поступак дужна супротној странци накнадити оправдане и јасно прецизиране трошкове настале учешћем у жалбеном поступку; да ће, у случају усвајања жалбе, КРЖ наложити уговорном органу да жалиоцу исплати трошкове жалбеног поступка у року од осам дана од дана пријема рјешења; те да се висина накнаде трошкова правног заступања одређује према висини накнаде на коју адвокати имају право у управним поступцима у непроцјењивим предметима.

Како је овај орган усвојио предметну жалбу, жалиоцу припада право на накнаду оправданих трошкова жалбеног поступка. Примјеном члана 119. Закона о јавним набавкама и тарифног броја 3. Тарифе о наградама и накнади трошкова за рад адвоката Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“, број 111/24), жалиоцу је

призната награда за састав жалбе у износу од 675,00 КМ, увећана за паушалне трошкове у висини од 25% у складу са тарифним бројем 12. наведене Тарифе, у износу од 168,75 КМ, што укупно износи 843,75 КМ.

С обзиром да је жалилац захтијевао накнаду трошкова у износу од 875,00 КМ, а да му према важећој Адвокатској тарифи припада износ од 843,75 КМ, захтјев за накнаду трошкова усвојен је до наведеног износа, док је у преосталом дијелу одбијен као неоснован.

Упутство о правном лијеку: Ово рјешење је коначан управни акт. Против овог рјешења може се поднијети тужба у управном спору пред Судом Босне и Херцеговине у року од 30 дана од дана пријема истог. Такса на тужбу износи 100,00 КМ.

ПРЕДСЈЕДНИК ВИЈЕЋА

Драган Билић

Доставити:

1. Жалилац
2. Уговорни орган
3. Евиденцији
4. а/а